

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att.: Chefkonsulent Henrik Davidsen

Pr. e-mail: petkro@erst.dk, hendav@erst.dk, marihe@erst.dk

14. august 2020

Høring over udkast til lovforslag om ændring af revisorloven (Ændring af reglerne for revisoreksamen, skærpede krav til revisor som offentligheds tillidsrepræsentant og gennemførelse af dele af revisordirektivet)

FSR - danske revisorerers høringssvar indeholder først foreningens principielle bemærkninger til lovforslaget og dernæst de konkrete bemærkninger til nogle af de foreslåede ændringer. Til sidst i høringssvaret har foreningen en række forslag til andre forbedringer af revisorloven.

1. Principielle bemærkninger

For os i revisorbranchen handler det om, at vi hele tiden bliver dygtigere og fornyer os, så vi kan levere de løsninger, der skaber størst mulig tillid i en foranderlig og nogle gange usikker verden. FSR - danske revisorer hilser derfor størsteparten af de foreslåede ændringer mv. velkommen.

Uddannelse er en af grundstenene i revisors virke. Foreningen hilser derfor den modernisering af revisoruddannelsen, som forslaget lægger op til, meget velkommen. Det vil sikre, at den fremtidige revisoruddannelse bliver agil og tilpasset den teknologiske udvikling.

En anden grundsten i revisors virke er de høje krav til faglighed og etik, som revisor skal leve op til. Foreningen er derfor også glade for at være repræsenteret i Revisorrådet, som rådgiver Erhvervsstyrelsen på revisorområdet, og vi hilser derfor forslaget om at udvide den faglige ekspertise i Revisorrådet velkommen.

Revisorbranchen vurderes generelt at være velrenommeret og troværdig. Branchen forbindes med samfundsværdi og opfattes som et afgørende fundament for erhvervslivet. Grundighed, solidt håndværk og stabilitet er vigtige kendetegn for branchen. Men en gang imellem optræder der i enkeltsager brodne kar, som ikke lever op til de regler og normer, som gælder for branchen. Og sådanne brodne kar har en tendens til at resultere i periodevis kritiske mediasager, nogle gange fordi de omhandlede personer kan fortsætte deres virke, indtil der er afsagt endelig dom i en sag. Foreningen er derfor positivt indstillet i forhold til, at der med lovforslaget

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

indføres mulighed for hurtigt, og mens sagen verserer, at afskære sådanne brodne kar fra at agere som godkendte revisorer.

Side 2

Samfundsudviklingen betyder, at de rammevilkår, som revisorbranchen arbejder under, konstant ændres. I lovgivningen bør der være tale om præcise, konsistente krav til alle de parter, som spiller en rolle i forhold til rapportering og revision (virksomhed, aktionær, myndighed, revisor). Uden konsistente krav, der fremmer tilliden, transparensen og troværdigheden, vil der være ringere effektivitet i markedet og øget risiko for fejl eller tab for virksomhedernes forskellige interessenter. Revisorloven er "grundloven" for revisorer og revisionsbranchens virke, og den bør til stadighed optimeres, så den fremmer formålet med revision, nemlig at sikre og styrke tilliden til virksomhedernes oplysninger.

I høringsvarets afsnit 3 fremsætter foreningen derfor forslag til øvrige vigtige forbedringer af revisorloven, der vil fremme tilliden, transparensen og troværdigheden i erhvervslivet via en optimering af rammevilkårene for revisionen.

Det drejer sig for det første om beskyttelse af regnskabsbrugere i forbindelse med brug af revisortitlen. Erfaringsmæssigt tror f.eks. mange mindre virksomheder, at de engagerer sig med en godkendt revisor, fordi der indgår "revisor" eller "revision" i virksomhedsnavnet. Det samme gælder for læsere og brugere af virksomhedens regnskab. Foreningen har derfor et forslag, der skal fremme brugerbeskyttelsen i forhold til revisorbegrebet.

Derudover stiller foreningen en række andre forslag til modernisering af revisorloven, f.eks. i forhold til lovens anvendelsesområde.

Såfremt foreningens forbedringsforslag ikke kan tages med i det nuværende lovforslag, foreslår vi, at de inddrages i den evaluering af revisorloven, som skal finde sted i 2021¹.

2. Bemærkninger til de foreslåede ændringer

2.1. Ændring af revisoreksamen

Foreningen støtter forslaget, der i både de almindelige samt de specielle lovbetragtninger til lovforslagets § 1, nr. 14, henviser til Revisorrådets forslag til en ny revisoreksamen. Foreningen finder samtidig, at det bør præciseres i lovforslagets

¹ Jf. § 4 i lov nr. 1716 af 27. december 2018.

bemærkninger, at der skal laves solide overgangsordninger, som ikke stiller kandidaterne ringere.

Side 3

Det fremgår af lovforslaget, at det præciseres, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler vedrørende eksamensklager og foranstaltninger mod eksamenssnyd, samt at det forventes, at det vil ske med udgangspunkt i tilsvarende regler for universiteterne.

Revisoreksamen er ikke en universitetsuddannelse og derfor er det efter FSR – danske revisorer opfattelse ikke ønskeligt at begrænse muligheden for at fastsætte regler, som er tilpasset de konkrete forhold ved revisoreksamen. Foreningen foreslår, at Erhvervsstyrelsen fastsætter reglerne i samarbejde med Eksamensudvalget. Erhvervsstyrelsen og Eksamensudvalget kan i den forbindelse tage udgangspunkt i de tilsvarende regler for universiteter i det omfang, det er hensigtsmæssigt.

2.2. Udvidelse af antallet af revisorer i Revisorrådet

FSR – danske revisorer støtter, at der med henblik på at styrke den revisorfaglige repræsentation i Revisorrådet sker en udvidelse af revisorbranchens repræsentation i Revisorrådet. Foreningen har noteret sig, at det i lovbemærkningerne til § 1, nr. 12, er angivet, at det forventes, at Erhvervsstyrelsen efter lovens ikrafttræden vil anmode FSR - danske revisorer som den organisation, der repræsenterer den største del af revisorbranchen, om at indstille et yderligere medlem til Revisorrådet.

2.3. Midlertidig frakendelse

Det fremgår af forslaget § 1, nr. 17, at Revisornævnet får mulighed for under nævnets behandling af en sag om frakendelse i medfør af § 44, stk. 4, midlertidigt at frakende en revisor godkendelsen, hvis der er overhængende fare for, at den pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde de pligter, som stillingen medfører. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse, hvis den midlertidige frakendelse indbringes for retten.

Formålet med indførelsen af muligheden for midlertidig frakendelse under nævnets behandling af en frakendelsessag er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde de pligter, som stillingen medfører. Det fremgår videre, af lovforslagets § 1, nr. 16, at Revisornævnet kun kan træffe afgørelse om midlertidig frakendelse, når klager under sagen har nedlagt påstand herom.

Desuden fremgår det af lovforslagets § 1, nr. 21, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse, så visse sagsbehandlingsregler i forvaltningsloven og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges. Formålet er at fastsætte sagsbehandlingsregler, der sikrer, at en sag om midlertidig frakendelse kan behandles med den nødvendige hurtighed ved nævnet.

Side 4

Foreningen støtter fuldt ud op om formålet bag disse forslag, nemlig at personer, hvor der på baggrund af disses tidligere handlinger er overhængende fare for, at de ikke optræder og handler i overensstemmelse med de regler og pligter, der gælder for offentlighedens tillidsrepræsentant, hurtigt kan afskæres fra at agere som godkendte revisorer. Foreningen har netop også på denne baggrund i foreningens vedtægter indført mulighed for at ekskludere sådanne personer fra foreningen.

Samtidig er foreningen dog ud fra retssikkerhedsmæssige grunde betænkelig ved, at en person fratages sit levebrød, uden at Revisornævnet (eller en domstol) har taget stilling til det materielle sagsindhold. Vi er enige i, at situationer, hvor der er en overhængende fare for, at der sker overtrædelser af loven, skal forhindres. Samtidig mener foreningen dog, at der skal ske en sikring af retssikkerheden i disse tilfælde, hvilket indebærer, at det bl.a. bør sikres, at der er adgang til erstatning, hvis der sker fejlagtige frakendelser.

2.4. Konkurskarantæne

Efter den foreslåede § 8 b må en revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke afgive påtegninger og erklæringer efter § 1, stk. 2, i 5 år efter den pålagte konkurskarantæne.

Foreningen støtter forslaget. Foreningen har samtidig overvejet, om ikke konkurskarantænen bør have samme retsvirkninger, som når revisor er under rekonstruktion eller konkursbehandling, jf. revisorlovens § 7, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, dog med en tilføjelse i forhold til perioden (5 år). Det vil sige, at godkendelsen bortfalder helt. Efter foreningens opfattelse er det betænkeligt, at personer, der er undergivet konkurskarantæne, kan optræde som og anvende betegnelsen godkendt revisor.

2.5. Opsættende virkning ved indbringelse af Revisornævnets afgørelser om ubetinget frakendelse for domstolene

Det fremgår af forslagets § 1, nr. 23 og 24, at domstolene ved indbringelse af sager om frakendelse skal tage stilling til, om indbringelsen har opsættende virkning.

Foreningen støtter forslaget. I disse sager har Revisornævnet taget stilling til sagens materielle indhold, og det virker rimeligt at pålægge domstolene at tage stilling til, om en nævnskendelse skal have opsættende virkning. Foreningen finder, at den hidtil gældende retstilstand har bevirket, at personer, som har begået alvorlige og gentagne grove overtrædelser af revisorloven, har haft mulighed for i lang tid fortsat at kunne agere som offentlighedens tillidsrepræsentanter, fordi en retssag havde opsættende virkning.

Side 5

2.6. Koncernrevisors ansvar for opbevaring af dokumentation

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 9, at kravet om koncernrevisors dokumentation for revision af koncernregnskabet udvides, så det også omfatter revisionsarbejde udført af en tredjelandrevisor for en modervirksomhed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget er fremlagt, fordi EU-Kommissionen ved kontrol af den danske gennemførelse af revisordirektivet har stillet spørgsmål ved, om de hidtil gældende regler opfylder direktivkravet, da bestemmelserne ikke direkte omtaler dokumentation for revision udført af en modervirksomheds revisor.

Formuleringen "opbevare et eksemplar af dokumentationen" virker forældet. Det foreslås at ændre formuleringen til "opbevare dokumentation for det udførte arbejde".

3. Forslag til andre forbedringer af revisorloven

3.1. Beskyttelse af regnskabsbrugere ift. brug af revisorbetegnelsen

Tilstedeværelsen af betegnelserne "revisor" og "revision" i virksomhedsnavne, hvor der ikke er tale om godkendte revisionsvirksomheder, er problematisk for brugere af regnskaber. "Revisor" er ikke en beskyttet titel, og alle kan derfor bruge betegnelsen. Mange kunder og regnskabsbrugere, især i SMV-segmentet, ved ikke, at "revisor" ikke er en beskyttet titel som f.eks. advokat, og at alle i princippet kan kalde sig revisor. Erfaringerne fra Erhvervsstyrelsens og skattemyndighedernes undersøgelser viser også, at dette har givet anledning til, at regnskaber var både mangelfulde og fejlagtige.

Foreningen får mange henvendelser fra brugere af regnskaber, som har troet, at de har brugt en "rigtig" revisor, fordi ordene "revisor" eller "revision" eller afledninger heraf indgår i titlen på den erhvervsvirksomhed, som de har engageret sig med.

Ordene "revisor" og "revision" indgår også i navnet på en hel del af de virksomheder, hvor Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelser om manglende overholdelse af hvidvaskreglerne, og hvor der ikke er tale om godkendte revisionsvirksomheder.

På de sociale medier har der i forbindelse med Covid-19 også været annonceopslag fra virksomheder med tilbud om billig hjælp til udfyldelse af støtteansøgninger. I virksomhedernes navne er "revisor" eller "revision" indgået, uden at der har været tale om godkendte revisionsvirksomheder. Også her er brugerne blevet vildledt til at tro, at de har indgået aftale med en egentlig revisor.

Erfaringsmæssigt vildleder det således ofte kunder og andre regnskabsbrugere, når der indgår enten "revisor" eller "revision" i en erhvervsvirksomheds navn, idet de tror, at de har engageret sig med en godkendt revisor/revisionsvirksomhed, hvilket ikke er tilfældet.

For at forbedre brugerbeskyttelsen af virksomhederne/kunderne og undgå vildledning foreslås det at udvide den eksisterende beskyttelse af begreberne "statsautoriseret revisor", "registreret revisor" og "godkendt revisor" i revisorlovens § 5 til også at omfatte, at ordene "revision" og "revisor" samt afledninger heraf kun må indgå i navnet på godkendte revisionsvirksomheder.

En sådan bestemmelse bør let kunne administreres digitalt, da det via CVR-registret kan gøres muligt kun at bruge betegnelserne "revisor" og "revision" i navnet på virksomheder, der er i registret over godkendte revisionsvirksomheder.

Erhvervsstyrelsen har oplyst, at der findes mere end 3.000 erhvervsvirksomheder, hvor "revisor", "revision" eller afledninger heraf indgår i erhvervsvirksomhedens navn, men hvor der ikke er tale om en godkendt revisionsvirksomhed. Netop det forhold, at antallet af ikke-godkendte revisionsvirksomheder, der bruger revisor eller revision i virksomhedens navn, er så højt, understreger behovet for at gøre noget for at beskytte brugerne, idet de som tidligere påvist ofte tror, at de har med en godkendt revisor/revisionsvirksomhed at gøre, når virksomheden har "revisor" eller "revision" i navnet.

Hvis det ikke er muligt at gennemføre et krav om, at allerede eksisterende virksomheder, der har "revisor" eller revision" i navnet på deres erhvervsvirksomhed, skal ændre navn, foreslås alternativt, at et sådant forbud skal gælde fremadrettet for nye erhvervsvirksomheder.

Side 7

3.2. Forslag om ændring af revisorlovens § 1, stk. 4, om fastsættelse af regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision.

I forbindelse med ændringen af revisorloven i 2016 blev det vedtaget, at kommuner, kommunale fællesskaber og regioner fremover ikke skulle være omfattet af definitionen på virksomheder af interesse for offentligheden (PIE-virksomheder). I stedet blev der indsat en bemyndigelsesbestemmelse til, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for revisionen af disse. Bemyndigelsen blev udnyttet således, at de indholdsmæssige bestemmelser i forordningen, der kan medvirke til at fremme den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og kontrollen med denne revision, som udgangspunkt skal finde tilsvarende anvendelse på den kommunale og regionale revision.

I forlængelse af lovændringen i 2016 blev de detaljerede regler fastsat i bekendtgørelse nr. 965 af 28. juni 2016 om kommunal og regional revision. Denne bekendtgørelse blev ændret ved bekendtgørelse nr. 311 af 27. marts 2019 med forhøjede beløbsgrænser for ikke-revisionsyndelser.

Det foreslås, at beslutningskompetencen overføres til Social- og Indenrigsministeriet, da bestemmelsen vedrører revision inden for deres ressortområde, som der søges reguleret. Social- og Indenrigsministeriet har indsigten i kommunernes og regionernes virke og er som tilsynsmyndighed også den primære interessent i fastsættelsen af de særlige krav til den kommunale og regionale revision. Det gælder også for så vidt angår revisionens uafhængighed, sagkundskab, kvalitet og kontrollen hermed. Det ses også for statslige aktieselskaber, hvor Finansministeriet udstikker retningslinjer og politikker (Statens ejerskabspolitik).

Der er forskelle mellem på den ene side de store private virksomheder, der er omfattet af forordningens regler om revision af virksomheder af offentlig interesse, og på den anden side kommuner, kommunale fællesskaber og regioner. Erhvervsstyrelsen har den detaljerede indsigt i forordningens regler om revision af virksomheder af offentlig interesse, og derfor foreslås det samtidig, at Social- og

Indenrigsministeriet skal fastsætte de særlige krav til den kommunale og regionale revision i samråd med Erhvervsministeriet (Erhvervsstyrelsen).

Side 8

3.3 Forslag om ændring af revisorlovens § 24 b, stk. 2. (Antal regnskabsår for fritagelse fra forordningens loft på 70 pct.)

I henhold til revisorforordningens artikel 4(2), 3. afsnit, kan medlemsstaterne fastsætte, at en kompetent myndighed på anmodning fra revisoren eller revisionsfirmaet undtagelsesvist kan tillade, at revisoren eller revisionsfirmaet fritages for kravene i første afsnit med hensyn til en revideret virksomhed i en periode på højst to regnskabsår.

I forbindelse med implementering af revisorforordningen i 2016 blev denne bestemmelse skærpet på punkter:

- 1) dels ved kvalificering af undtagelsesomstændighed, i form af at det blev præciseret », og hvis helt ekstraordinære forhold taler for det,«
- 2) dels ved ændring af undtagelsesmulighed fra 2 til 1 regnskabsår.

Det foreslås, at bestemmelsen i stk. 2 om undtagelsesmulighed ændres fra 1 til 2 regnskabsår. Der foreslås ikke ændring af bestemmelsen i stk. 1 om den skærpede kvalificering af undtagelsesomstændighed.

Baggrunden for at foreslå en ændring fra 1 til 2 regnskabsår er, at der kan være helt ekstraordinære forhold hos revisionskunden, som kvalificerer til fritagelse, men hvor den konkrete, enkeltstående opgave løber over 2 regnskabsår eller på tværs af 2 regnskabsår. Det kan f.eks. være en igangværende børsintroduktion; en fusion eller en rekonstruktion, som starter sent i et regnskabsår, så kan revisionsvirksomheden få dispensation i dette (første) regnskabsår. Men ofte fortsætter opgaven ind i det følgende regnskabsår. Og det vil forhindre revisionskunden i at kunne involvere sin revisor i det følgende år, og det er måske i en situation, hvor de skal bruge deres revisor.

I de oprindelige lovbemærkninger er nævnt et eksempel på skærpet kvalificering af omstændigheder, hvorunder en undtagelse kan gives, nemlig at det for virksomheden vil være forbundet med ekstra omkostninger at skulle finde en ny rådgiver til håndtering af den ekstraordinære problemstilling. Denne kvalificering vil aktualiseres i det 2. regnskabsår, hvis ikke revisor kan fortsætte opgaven, hvorfor muligheden for undtagelse bør forlænges fra 1 til 2 år.

Ved at fastholde den skærpede ordlyd af stk. 1 om », helt ekstraordinære forhold taler for det,« sikres det fortsat, at fritagelse kun sker i disse tilfælde.

Side 9

3.4. Revisorlovens anvendelsesområde

Det fremgår af revisorlovens § 1, stk. 1, at revisorloven omfatter betingelserne for godkendelse og registrering af revisorer og revisionsvirksomheder, vilkårene for udførelse af opgaver i forbindelse med revision m.v. samt regler om offentligt tilsyn med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Det fremgår videre af revisorlovens § 1, stk. 2, at loven finder anvendelse ved revisors afgivelse af revisionspåtegninger på regnskaber, herunder revisors udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, og ved revisors afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug.

Uanset ordlyden af § 1, stk. 1 og 2, fremgår det af revisorlovens øvrige bestemmelser, at revisorloven også indeholder bl.a. bestemmelser om følgende forhold, som ikke umiddelbart fremgår af det beskrevne anvendelsesområde:

- Revisors ansvar ved rådgivning i forbindelse med hvidvask (fra kontrollovpakken)
- Revisionsudvalg
- Pligter for og tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden overholder de pligter, der følger af revisorloven, EU-revisionsforordningen eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i EU-revisordirektivet

Foreningen foreslår, at beskrivelsen af lovens anvendelsesområde af hensyn til god lovkvalitet bør justeres, så det afspejler indholdet af loven. Det kunne eventuelt også overvejes at indsætte en formålsparagraf.

3.5. Revisorlovens § 18 – revisors pligt til at oplyse om grund til fratræden

Bestemmelsen i § 18, stk. 1, fastslår, at en revisors hverv varer, indtil en ny revisor er tiltrådt. Dette krav er eksplicit kun gældende ved "rigtig" revision (jf.: "1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis revisionen er udført efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 2. pkt., og revisor dermed har afgivet en erklæring om udvidet gennemgang").

Bestemmelsens stk. 2 vedrører tiltrædende revisors pligt til at rette henvendelse til fratrædende revisor og sidstnævntes pligt til at oplyse grundene til sin fratræden og give adgang til relevante oplysninger. Pligterne omfatter både den fratrædende revisor, der afgav den seneste erklæring, og en eventuel fratrædende revisor, der ikke nåede at afgive en erklæring om et regnskab.

Ifølge lovbemærkningerne gælder stk. 2 heller ikke ved udvidet gennemgang, selv om formuleringen i stk. 1 kunne give anledning til tvivl herom.

Foreningen finder, at kravet om henvendelse til tidligere revisor også bør gælde udvidet gennemgang, da det er uhensigtsmæssigt, at tidligere "revisor" hverken har ret eller pligt til at svare.

Kravet blev taget ud af revisorloven ved lovændringen i 2016, fordi Erhvervsstyrelsen mente, at der var tale om en overimplementering. Foreningen finder, at hensynet til, at tiltrædende revisor kan få oplysninger, der er relevante for den udvidede gennemgang og erklæringen herpå, bør veje tungere end hensynet til at undgå overimplementering. Det er ikke i samfundets interesse, at relevante oplysninger ikke kan viderebringes fra fratrædende revisor til tiltrædende revisor ved udvidet gennemgang. Det giver de brodne kar mulighed for at shoppe rundt mellem forskellige revisorer og måske skjule vigtige oplysninger.

3.6. Oplysning om udtagelse til kvalitetskontrol

Med revisorlovsændringerne i 2016 indførtes risikobaseret udtagelse til kvalitetskontrol. Det har medført, at Erhvervsstyrelsen finder, at styrelsen ikke længere kan oplyse om, hvilke revisionsvirksomheder der i et givent år er udtaget til kvalitetskontrol, da en sådan oplysning anses for fortrolig.

Med henblik på dels at kunne hjælpe medlemsvirksomhederne med at optimere kvaliteten og dels at kunne kontrollere, om medlemsvirksomhederne efterlever kvalitetskravene, har FSR – danske revisorer i sine vedtægter indført forpligtigelse for medlemsvirksomhederne til at indsende resultatet af de offentlige kvalitetskontroller, som revisionsvirksomheden gennemgår, til foreningen. Efter revisorlovsændringen i 2016 har foreningen ikke længere mulighed for dels at rette henvendelse til de medlemsvirksomheder, der er udtaget til kvalitetskontrol, med henblik på at hjælpe dem, dels at kontrollere, om medlemmerne indsender ovennævnte resultat af en offentlig kvalitetskontrol.

En del af de revisionsvirksomheder, der udtages til kvalitetskontrol, udtages rent stikprøvemæssigt og altså ikke på en risikobaseret baggrund. En udtagelse behøver derfor ikke at indikere, at der er noget galt i virksomheden. Foreningen finder derfor ikke, at der er en saglig begrundelse for ikke at kunne udlevere navne på de revisionsvirksomheder, som er udtaget til offentlig kvalitetskontrol.

Side 11

Foreningen foreslår derfor, at der indsættes hjemmel i revisorloven til, at Erhvervsstyrelsen på anmodning kan oplyse om, hvilke revisionsvirksomheder der er udtaget til kvalitetskontrol.

3.7. Tidsfrister i forbindelse med kvalitetskontrol

I praksis oplever mange revisorer og revisionsvirksomheder, at der ofte går endda meget lang tid, fra en kvalitetskontrol udføres, til Erhvervsstyrelsen færdigbehandler og afslutter sagen. Således er der her medio 2020 sager fra kvalitetskontrollen 2017, som endnu ikke er afsluttet, og hvor den manglende afslutning skyldes forhold i Erhvervsstyrelsen.

Ofte får revisionsvirksomheder og revisorer ikke nogen begrundelse for den langvarige sagsbehandlingstid, ligesom de ikke ved, hvornår de kan forvente svar. Det er retssikkerhedsmæssigt uforsvarligt og dybt belastende for de revisorer, som afventer svar.

Endvidere er der en risiko for, at revisor vil fortsætte med at begå de fejl, som blev konstateret, i de år, der går, indtil afgørelse om kvalitetskontrollen foreligger.

Der bør på den baggrund fastsættes krav om frister for Erhvervsstyrelsens behandling af sagerne samt om, at hvis ikke sagsbehandlingstiden overholdes, skal virksomheden/borgeren orienteres om, hvorpå fristoverskridelsen beror (begrundelse), og hvornår svar kan forventes.

Et tidskrav kunne for eksempel være, at kvalitetskontROLSager afsluttes inden for et givent tidsrum, f.eks. 6 måneder, efter at Erhvervsstyrelsen har modtaget kvalitetskontrollantens rapportering vedrørende kvalitetskontrollen, medmindre forsinkelsen skyldes den kontrollerede revisionsvirksomhed.

Der bør ligeledes efter samme principper indskrives en maksimal sagsbehandlingstid i undersøgelsessager efter revisorlovens § 37, stk. 3, som følge af kvalitetskontrollen.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller kommentarer, så kontakt os endelig.

Side 12

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Fagdirektør

Vibeke Sylvest
Chefkonsulent